

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1068/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Мунижабе, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв.бр.1150/24 од 29.04.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 868/25 од 12.06.2025.године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Мунижабе, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв.бр.1150/24 од 29.04.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 868/25 од 12.06.2025.године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв.бр.1150/24 од 29.04.2025.године одбијен је захтев осуђеног АА, поднет преко браниоца, адвоката Бранка Мунижабе, за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду К.бр.183/17 од 16.12.2019.године, преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 208/20 од 18.05.2021.године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 868/25 од 12.06.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, адвоката Бранка Мунижабе, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Кв.бр.1150/24 од 29.04.2025.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранко Мунижаба, због повреде закона из члана 16. став 2. и 84. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање, те обустави извршење кривичне санкције.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бранко Мунижаба у захтеву за заштиту законитости полемишући са чињеничним стањем утврђеним у правноснажним пресудама којима је окончан кривични поступак који је вођен према окривљеном, оспорава правилност закључивања нижестепеног суда приликом одлучивања о захтеву за понављање кривичног поступка и оцену доказа на којима се те пресуде заснивају. С тим у вези бранилац истиче контролно вештачење вештака Миливоја Панића, који је у анализи списка уочио да је вештак психијатријске струке др Светлана Ивановић Ковачевић у свом налазу и мишљењу навела да постоји могућност преувеличавања догађаја од стране тада малолетне деце, те да су искази ББ и ВВ у неотклоњивој контрадикцији настали услед протока времена од годину дана, те се не може прихватити њихова веродостојност, а празнине у памћењу су надомештене измишљеним детаљима, те наведено контролно вештачење, према ставу одбране, у смислу одредбе члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП, представља нови доказ односно разлог за понављање кривичног поступка.

Како из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног наводима захтева указује да је правноснажним решењима учињена повреда одредбе члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП и полемише са разлозима изнетим у побијаним решењима и оценом суда због чега предложени доказ, контролно вештачење вештака Миливоја Панића, је подобан да доведе до понављања кривичног поступка у конкретном случају, износећи сопствену оцену подобности тог доказа, те да у осталом делу захтева бранилац истиче да побијаним решењима нису узети у обзир наводи одбране да су пресуде засноване на исказима исказима радника Центра за социјални рад, који нису имали непосредних сазнања о догађају и на исказима сведока о нечему што су чули након годину дана, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца због повреде закона. Стога је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Мунижабе, оценио као недозвољен.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**